

MAGYAR JUHÁSZAT

ÉS KECSKETENYÉSZTÉS

Szerkeszti
a szerkesztőbizottság

22. évfolyam
2013/4

KUKOVICS SÁNDOR
Kecskefajták és fajtacsoportok

..... II-IX

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG TAGJAI: **Bátor Árpád**, A JUH TERMÉKTANÁCS ELNÖKE, **Dr. Jávor András**, EGYETEMI TANÁR, ELNÖKSÉGI TAG,
Dr. Kukovics Sándor, ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ, JUH TERMÉKTANÁCS
Dr. Békési Gyula, **Dr. Mucsi Imre**, EGYETEMI TANÁR, • Szerkesztette: **Avar László**

Kecskefajták és fajtacsoportok

A kecsketartás indoka és oka

Amikor egy állatfajról beszélünk, annak alapvető megítélését a tőle származó, felhasználható termékek mennyisége és félélsége jelenti. A kecske háziásítása a neolitikus és a kőkorszak határán kezdődött meg, mintegy 10 000 évvel ezelőtt. A kecske a hús, a tej és a szőr, valamint a prém mellett társállattá is vált az elmúlt években. Ennek megfelelően sokféle „termékét” hasznosítjuk. Számos változatban tenyésztik e faj egyedait a Földön, és a különböző fajtákat meghatározott célok elérése érdekében keresztezik is.

A kecskelétszám

A világon tartott kecskék száma intenzíven növekedett az elmúlt évtizedekben. Amíg 1975-ben alig érte el a 400 millió egyed, addig ez a szám már 1992-ben meghaladta a 600 millió egyed, és 2010-re megközelítette a 880 milliót (FAO, 2012)!

Összehasonlításként megjegyezhető, hogy az elmúlt évtizedek legnagyobb juh-létszámát 1990-ben rögzítették (1200 millió egyed), és 2010-re ez a létszám 1,1 milliárd alá esett vissza. A folyamatos, intenzív létszámnövekedés eredményeként a szarvasmarhalétszám 2010-re meghaladta az 1,42 milliárd egyed. A bivalylétszám lassú növekedés után 2010-re megközelítette a 200 millió egyed (FAO, 2011).

Ázsiában tartják a legtöbb kecskét (több mint 511 milliót), Afrika áll a második helyen (294,1 millió) és a többi kontinensen lényegesen kisebb populációt tartanak nyilván: Amerika (észak, közép és dél együtt) 37,3 millió, Európa 17,9 millió, Óceánia 3,4 millió egyed.

A világ 20 legnagyobb kecsketartó országának listáját Kína vezeti (1. táblázat), s a második helyen áll India. A harmadik és negyedik helyen áll Pakisztán és Banglades kecskelétszáma már a kínai létszám alig egyharmadát éri el.

Ország	No	%	Ország	No	%
Kína	149,376,747	17,33	Indonézia	15,805,900	1,83
India	125,732,000	14,59	Kenya	14,478,300	1,68
Pakisztán	56,742,000	6,58	Szomália	12,700,000	1,47
Banglades	56,400,000	6,54	Niger	12,641,352	1,47
Nigéria	53,800,400	6,25	Tanzánia	12,550,000	1,46
Szudán	43,100,000	5,00	Burkina F.	11,805,000	1,37
Irán	25,300,000	2,94	Mali	10,150,350	1,18
Etiópia	21,884,222	2,54	Brazília	9,500,000	1,10
Mongólia	19,969,400	2,32	Mexico	8,831,000	1,02

Világ, Kontinens	Vágott kecske létszám	Kecskehús termelés	Juhhús termelés
Világ	398,408,444	4,918,696	8,255,295
Afrika	95,748,031	1,151,612	1,262,476
Amerika	10,608,084	149,530	404,666
Ázsia	279,445,153	3,469,818	4,111,405
Európa	11,556,540	121,139	1,185,587
Óceánia	1,050,636	23,595	1,291,159

Ország	Termelés (x1000 tonna)	Ország	Termelés (x1000 tonna)
India	4,114.3	Indonézia	276.0
Banglades	2,226.9	Kína	272.4
Szudán	1,475.0	Oroszország	234.9
Pakisztán	719.0	Mali	223.8
Franciaország	623.5	Algéria	220.7
Görögország	484.0	Fehéroroszország	218.2
Spanyolország	472.0	Ukrajna	218.0
Irán	429.1	Jamaica	203.4
Szomália	394.9	Törökország	192.2
Niger	276.1	Mexico	169.7

A hústermelés

A FAO 2011-es adatai szerint 2008-ban több mint 398 millió kecskét vágtak le a világon (2. táblázat), és e létszám összesen több mint 4,9 millió tonna hússal járult hozzá az emberek ételmezéséhez. (Az ugyanekkor előállított juhhús mennyisége 8,255 millió tonna volt.) A létszámot tekintve Ázsiában vágják le ennek több mint 70%-át, és állították elő a kecskehús több mint 69%-át. Afrika áll a második helyen a vágások számát (24%) és az előállított kecskehús mennyiségét (23,4%) illetően is. Európa és Amerika részesedése ezen mennyiségekből lényegesen kisebb, Óceánia részesedése pedig arányában elhanyagolható (jóllehet jelentős mennyiséget exportálnak Afrikába, Ázsiába és Európába is).

A tejtermelés

A tej a kecsketartás egyik legnagyobb hasznot jelentő alágazata, a hústermelés

mellett. A FAO 2011-ben megjelent, 2009. évi adatokat tartalmazó elemzése szerint a világ teljes tejtermelésében a kecske a harmadik helyet foglalja el a rangsorban. A világ összes tejtermelése ebben az évben 703 596 100 tonna volt, amelynek legnagyobb hányadát a tehéntej tette ki: 585 234 600 tonnát. Tekintettel arra, hogy Ázsiában – főleg Indiában és Pakisztánban – a bivalytej ugyancsak fontos szerepet játszik, az ezen állatfajtól kifejt tej mennyisége volt a második helyen: 92.140.146 tonna.

A kecsketelj Ázsiában, Afrikában és Európában is jelentős szerepet játszik, de ennek teljes mennyisége (15 510 400 tonna) az előző tejfélések töredéke. A kifejt juh-tej a kecsketelj mennyiségének 60%-át sem érte el: 9 272 700 tonna. A tevetelj termelés intenzíven növekedett a megelőző években (2009-ben 9 272 700 tonna volt), és egyre nagyobbá vált fogyasztása az arab országokban is.

Ha a különböző országok kecsketelj termelését vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy a 20 legnagyobb kecsketelj termelő ország között az Európában kiemelkedő szerepet játszó Franciaország, Görögország és Spanyolország e lista ötödik, hatodik és hetedik helyét foglalja el.

A szőrtermelés

A kecskeszőr termelés a mohair (gyapjú) és a cashmere (kasmír) termelésre osztható.

Az előbbi alapvetően egy fajta, az angóra kecske termelésére alapozódik. Annak meghatározó fehér színű változata mellett szürke, barna és fekete változatát is tartják. Érdekes amerikai jelenség a törpe pygmy és

az angóra kecske keresztezésével előállított pygora fajta, amelyik a törpeséget a mohair-termelő képességgel kombinálja.

Az 1990-es mintegy 25 000 tonna mennyiségről a mohair termelés mintegy 5.000 tonnára esett vissza napjainkra, amely mennyiség csaknem 60%-át jelenleg Dél-Afrikában állítják elő.

Érdekes jelenség ment végbe ezen időszak alatt Törökországban, amely e termék fő előállítója volt. A kurdok Közép-Anatóliában már Krisztus előtt 1500 táján foglalkoztak e fajta tenyésztésével és e termék előállításával. Az alacsony szaporulatot, valamint a hús- és tejtermelést, (amely iránt rohamosan nőtt a kereslet) nem tudta kompenzálni a mohair értékesítéséből származó bevétel. Ennek eredményeként az 1960-as 6 millió egyedről 2009-re kevesebb mint 150 ezerre csökkent az angóra kecske létszáma. Mohair termelésük az 1991-es 1379 tonnáról mára 174 tonnára zuhant.

A kasmír szőr termelést számos fajta tulajdonságaként hasznosítják. A világ nyers kasmír termelését 15 000 tonnára becslik (www.athm.org), amelyből Kína 8000; Mongólia 3000, Irán 1500 tonnát állít elő, míg a többi ország részesedése összesen 1500 tonna.

A kasmír szőr termelést számos fajta tulajdonságaként hasznosítják. A világ nyers kasmír termelését 15 000 tonnára becslik (www.athm.org), amelyből Kína 8000; Mongólia 3000, Irán 1500 tonnát állít elő, míg a többi ország részesedése összesen 1500 tonna.

A kecskefajták és fajtacsoportok

Minden régióknak, országnak és kontinensnek megvannak a maga helyi fajtái, és

szinte mindenütt előfordulnak a nemzetközivé lett fajták (alpesi, núbiai, szánen-táli, búr, stb.) és a különböző fajták keresztezésével számos úgynevezett kompozit fajtát is kialakítottak, amelyek már nemzetközi karriert is befutottak az utóbbi évtizedekben.

A jelen ismereteink szerint több mint 300 kecskefajtát tartanak/tenyésztenek a Földön, és ezek közül a legismertebb csoportokba is számos fajta sorolható.

Igy a leginkább ismert és használt hús- (45 fajta), tej- (70 fajta), szőrtermelő (22–25 fajta), prémtermelő (7 fajta) fajták mellett jelen vannak a kedvenc- vagy társfajták (6 fajta) is.

Kukovics Sándor

A HÚSKECSKE FAJTÁKBÓL

Fotó: Boer Goat Association

A búr (boer) húskecske

Dél-Afrika félsivatagos területein alakították ki a helyi fajtát és a núbiai fajta keresztezésével. Mára már rendkívül népszerű Ausztráliában, az USA-ban és Európában is. Kiváló anyai tulajdonságai és alacsony fenntartási igénye mellett kiváló vágási tulajdonságokkal rendelkező fajta. Nagy szaporasága mellett (200–230%) hosszú tenyészszезон jellemzi, két év alatt háromszor is elrejtő. A félsivatagi körülmények között is eléri a 160%-os választási arányt. Tejhozama sem jelentéktelen – 250–400 liter 150 nap alatt –, de csak Dél-Afrikában fejtik egyes fekete közösségek. Korán tenyésztésbe vehető (6 hónapos kor). A felnőtt anyakecskék 90–110, a bakok 110–130 kg súlyúak. A gidák 100 napos korra elérik a 22–25 kg testsúlyt.

Fotó: SA Savannah Goat Association és Kukovics Sándor

Savannah kecske

Dél-Afrika félsivatagos területein kialakított hús fajta, amelyet 1993-ban fogadtak el minősített fajtaként, és azóta a búr kecskét tenyésztő területek fajtájává vált. Nagy szaporaságú (190–220%), parazita- és hőtoleráns fajta. Testét rövid fehér szőr takarja, amely alatt kiváló minőségű fekete színű bőr teszi alkalmassá erre. Vágott teste meglehetősen kiegyenlített arányú, húsa porhanyós és jó ízű. Első tenyésztésbe vételi ideje 6 hónapos kor. A felnőtt bakok átlagos testsúlya 110 kg, míg az anyakecskék 60 kg-osak. 100 napos korra a bakok 30, a gödölyék 25 kg-os testsúlyt érnek el.

Fotó: Kukovics Sándor

Kalahári vörös kecske

A búr kecske kialakítási alapjain hozták létre e fajtát Dél-Afrikában, és 1998-ban fogadtak el önálló fajtának. Nagy szaporasága (180–220%) mellett kiváló anyai tulajdonságokkal bíró fajta. Külső és belső parazitákkal szemben ellenálló, hőtoleranciáját fekete bőrének és vörös szőrének köszönheti. Kiváló vágási tulajdonságai mellett a húsa porhanyós és ízletes. Korán érő fajta, első tenyésztésbe vételi ideje 6 hónapos kor. Valamelyest kisebb, mint a búr fajta, a felnőtt bakok átlagos testsúlya 115 kg, az anyakecskék testsúlya 75 kg. 100 napos korra a bakok 24,5, a gödölyék 20,5 kg súlyt érnek el.

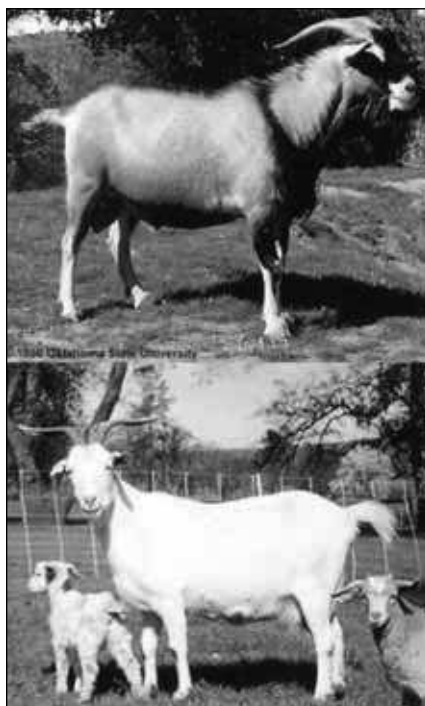
A HÚSKECSKE FAJTÁKBÓL

Spanyol húskecske – USA

A spanyol felfedezők húsforrásként szállították Amerikába az akkori spanyol kecskéket, amelyekből ez a fajta az utóbbi 100 évben alakult ki, s az eredetéről kapta a nevét is. A kialakításában a kisebb testű, de mozgékony fajta létrehozása volt a cél. A mérete a klimatikus és területi adottságok, valamint az elérhető létszám függvényében változik. A test formája, a fül alakja, a szarv tulajdonságai, valamint a színe változatos. Termelékenysége alacsony, szaporasága nem éri el az átlagos 100%-ot, de vágási tulajdonságai és vágott test formái kiválóak. A felnőtt anyakecskék 55–60 kg, a bakok 90–110 kg súlyúak.

Fotó: CAPGENES, France

KIKO húskecske – Új-Zéland

A „kiko” maori nyelven húst jelent. Így innen kapta a nevét ez az Új-Zélandon, a helyi kecskék, valamint az anglo-núbiai, a toggenburg, valamint a szánentáli fajták keresztezésével létrehozott (kompozit) húskecske fajta, amely azóta hódít az USA-ban, Ausztráliában és más országokban is. Kiváló legelési és anyai tulajdonságai mellett kemény, parazitarezisztens fajta. Vágott teste kevés fagyút tartalmaz. A felnőtt bakok átlagos súlya 100 kg, az anyakecskék 50 kg súlyúak.

Fotó: Dr. An Peischel

Myotonic kecske – USA

Az utóbbi évtizedekben az USA Tennessee államában kitenyészített fajta, amelyet „falábúnak” és „elájulós” kecskének is neveznek. Onnan kapta a nevét, hogy ha megijed, lábizmai megmerevednek, és mintegy 5–10 másodpercre az állat egy darab fa-ként eldől. Ezt követően a görcs oldódik, és az állat minden gond nélkül éli tovább az életét. Kifejlesztésekor a mély mellkas és az erős hátsó testtáj (far) kialakítására törekedtek. Jó anyai tulajdonságokkal bíró fajta, évente kétszer is elletethető. Tekintettel arra, hogy kivételesen nem jó mászó és ugró fajta, ezért jól tartható alacsonyabb kerítések között is. A felnőtt bakok 75–80, az anyakecskék 45–55 kg súlyúak.

Fotó: Tennessee Fainting Goats Society

A TEJKECSKE FAJTÁKBÓL

Az amerikai alpesi kecske színváltozatai

Fotó: American Dairy Goat Association

Amerikai alpesi kecske

Az USA-ban, francia és svájci alpesi kecskefajták keresztezésével fejlesztették ki. A keresztezések következményeként számos színvariációban tartják, amiből 8-at tartanak meghatározónak és elfogadottnak. A felnőtt bakok 80–90; az anyakecskék 55–65 kg súlyúak. Tejhozamuk 800–1500 kg/305 nap alatt, 3,3% zsír- és 2,8% fehérjetartalom mellett. Szaporasága 190–230%.

Cou blanc – fehér nyakú

Cou clair – tiszta nyakú

Cou noir – fekete nyakú

Sundgau – fekete-fehér jelekkel (mint a brit alpesi)

Fotó: American Dairy Goat Association

A TEJKECSKE FAJTÁKBÓL

Az amerikai alpesi kecske színváltozatai

Fotó: Anglo-Nubian Goat Association

(Anglo-) Núbiai kecske

Több mint száz éve tenyésztették ki az Egyesült Királyságban a helyi fajták, valamint a núbiai és az indiai fajták keresztezésével. Hosszú lábak és nagy test jellemzi ezt a fajtát, amelynek testét bármilyen kombinációjú szörköntös fedheti. A felnőtt bakok átlagos testsúlya 140 kg (130–180 kg), az anyakecskék 110 kg súlyúak (95–130 kg) átlagosan. A fajta napi 4–5 liter tej termelésére képes, laktáció szinten, 4,6% zsír és 3,7–4,2% fehérjetartalom mellett. A fajta világsúcsa 2,531 kg 305 nap alatt. Szaporasága 185–230%.

Chamoisee

Két tónusú chamoisee

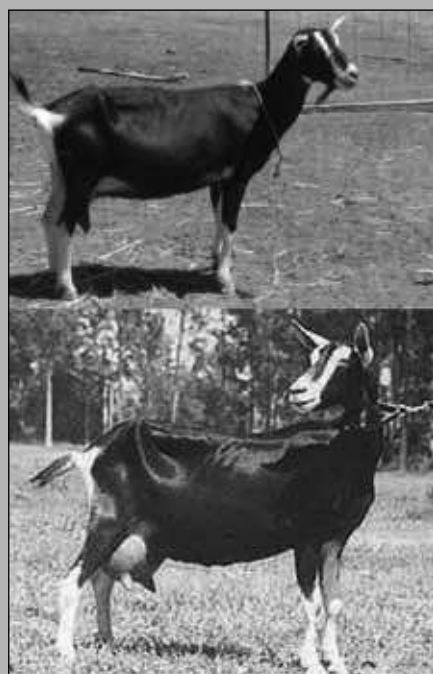

Broken

Pied – pöttyös vagy foltos

Fotó: American Dairy Goat Association

Fotó: British Alpine Goat Association

Brit alpesi kecske

A fekete szín jellemzi, fehér csíkokkal az arc részén. A lábak, valamint a fark fehér színű. Népszerű fajta Ausztráliában és Új-Zélandon is. Az átlagos napi tejhozama 4,66 kg, 3,64% tejszírral és 2,72% fehérjével. A jelenlegi világrekord e fajtában 2320 kg/305 nap alatt. A felnőtt bakok 80–95, az anyakecskék 55,65 kg súlyúak. Szaporasága 190–260%.

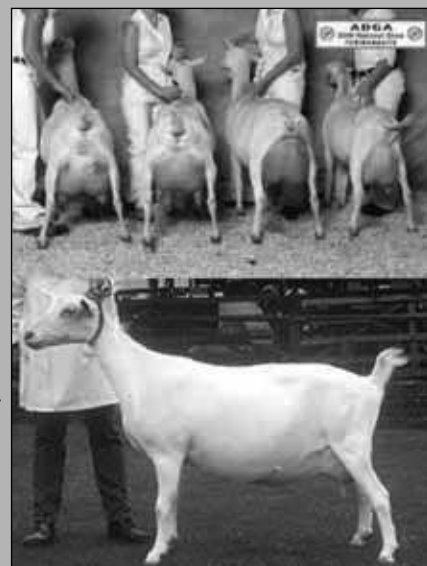
Fotó: CAPGENES, FRANCE

Francia alpesi

Mintegy félmillió egyedéből 150 ezret tartanak termelésellenőrzésben. A bakok 80–100-, az anyakecskék 50–70 kg súlyúak. A tej fehérjetartalma 3,29%, míg zsírtartalma 3,85%. Tejhozama 931–1100 liter/290–309 nap (2009). Szaporasága 190–220%.

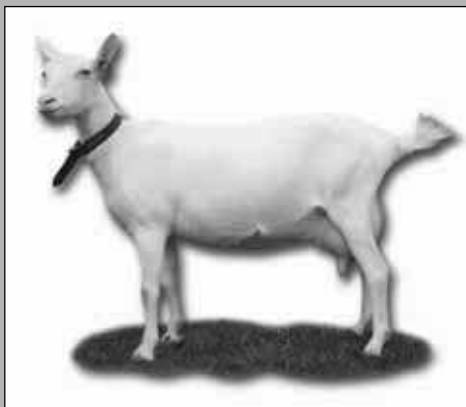
Fotó: American Dairy Goat Association és British Saanen Association

Szántáli kecske

A Svájcban (Saanen kantonban) kitegyesztett kecske az egész világon elterjedt és népszerű fajta nagy tejhozama miatt. 250–310 napos fejt laktációban 3,5–5,5 liter napi tejhozamra képes, 3,2–3,8% zsír- és 2,6–2,8% fehérjetartalom mellett. A világrekordot Ausztráliában állították fel, ahol 365 nap alatt az első laktációban 3296, a második laktációban 3498 kg tejet adott egy szántáli anyakecske. A felnőtt bakok 70–100; az anyakecskék 55–65 kg súlyúak.

A TEJKECSKE FAJTÁKBÓL

Fotó: CAPGENES, FRANCE

Francia szánentáli kecske

A 350 000 egyedből mintegy 115 000-ot tartanak termelésellenőrzésben. A felnőtt bakok 80–120, az anyakecskék 50–90 kg súlyúak. Szaporasága 190–230%. Tejhozama 297–321 nap alatt 900–1200 liter, 3,62% zsír, és 3,15% fehérje (2009) tartalom mellett.

Fotó: Alaminos Goat Farm

Murcia-Granadina kecske

A kis-közepes testmretű spanyol tejelő kecskefajta Murcia-Granadina régióban alakult ki. Az előbbi a barna, az utóbbi a fekete színváltozatot jelöli. A felnőtt bakok 50–60, az anyakecskék súlya pedig 30–50 kg. Tejhozama 550–750 liter /210–240 nap alatt, de elérheti az 1000 litert is, 5,3% zsír- és 3,4% fehérjetartalom mellett. Szaporasága 180–200%.

Fotó: American Dairy Goat Association és Dairy Goat Society of Australia

Fotó: American Dairy Goat Association és Kukovics Sándor

Fotó: American Dairy Goat Association

Toggenburg kecske

Svájcban kialakult fajta, de nagyon népszerű az USA-ban, az Egyesült Királyságban, Ausztráliában, stb. Tejtermelése 800–1200 liter/270 nap alatt; 3,5% zsír- és 2,8% fehérjetartalommal. A világrekordot Ausztráliában érték el e fajtával (1999–2000): 3047 kg/365 nap alatt. A felnőtt bakok 75–90 kg, az anyakecskék 50–60 kg súlyúak. Szaporasága 190–250%

Obershali

Bern környékén alakult ki Svájcban, az alpesi fajták egyik alapja. Rendkívül népszerű az USA-ban. A felnőtt bakok 75–90, az anyakecskék 50–60 kg súlyúak. Tejtermelése 900–1500 kg/305 nap alatt. A tej zsírtartalma 3,5%, fehérjetartalma 2,9%. Szaporasága 180–250%.

LaMancha kecske

A jellegzetesen rövid fülű kecskét az USA-ban tenyésztették ki a spanyol murciai, a núbiai és helyi, rövid, felálló fülű fajták keresztezésével. Tejhozama 800–1800 kg 305 nap alatt, 3,9% zsír- és 3,1% fehérjetartalommal. A felnőtt bakok súlya 80–95, az anyakecskéké 60–65 kg. Szaporasága 180–260%.

A TEJKECSKE FAJTÁKBÓL

Fotó: Michael von Luttwitz

Appenzelli kecske

A szántálinál kisebb, de szélesebb testű svájci kecskefajta. A felnőtt bakok átlagsúlya 65, az anyakecskéké pedig 45 kg. Tejhozama 700–800 kg/270 nap; 2,9% zsír- és 2,7% fehérjetartalom mellett. Szaporasága 180–220%.

Fotó: Caprirom Romanian Goat Breeders' Association

Kárpátiai kecske

Románia területén domináló fajta, de az egész Kárpátok régióban elterjedt, így Magyarországon is megtalálható. Tejtermelése 200–300 liter 150 nap alatt, 3,75% zsír-, és 3,5% fehérjetartalom mellett. A felnőtt bakok 55–75, az anyakecskék 40–45 kg súlyúak. Szaporasága 130–170%.

Fotó: Salvatore Pipia

Máltai kecske

Eredetileg Málta szigetén alakult ki, de nagy számban Olaszországban tartják. Jellegzetes hosszú fehér szőr fedi, fülei és a fej oldalsó része fekete, esetenként a testen is lehetnek fekete foltok. Tejtermelése 500–650 kg/270–300 nap alatt, 3,8% zsír- és 3,3% fehérjetartalom mellett. Átlagos szaporasága 180%. A felnőtt bakok átlagosan 70, az anyakecskéké pedig 45 kg súlyúak.

MAGYAR TEJELŐ KECSKÉK

Hazai vegyes kecskeállományból, szín alapján három fajtát tenyésztettek ki 1999–2008 között, amely fajtákat 2009-től (tévesen) besorolták a szántálinál, az alpesi és a parlagi fajtába. Átlagos tejhozamuk 250–700 liter/180–230 nap alatt, 3,8% zsír- és 3,5% fehérjetartalom mellett. Szaporaságuk 150–190%. A felnőtt bakok 75–95, az anyakecskék 45–55 kg súlyúak. A tartási feltételekre toleráns fajták színben jelentős változatosságot mutatnak.

A tarka magyar tejelő kecske színváltozatai

Fotó: Kukovics Sándor

A magyar tejelő fehér kecske változatai

Fotó: Kukovics Sándor

A tejelő barna magyar kecske változatai

Fotó: Kukovics Sándor

A KEDVENC ÉS TÁRSKECSKE FAJTÁKBÓL

A pygmy társ- vagy kedvenc-kecske

A nyugat-afrikai Kamerun-völgyből származó miniatűr házi-kecske. A felnőtt anyák mindössze 28–35, a bakok pedig 35–42 kg súlyúak. Marmagasságuk 41–58 cm. Kiváló húsformákkal jellemezhető, hústermelésre is alkalmas fajta. A rövid lábakhoz képest az erős test torznak hat. A fajtát széles fej jellemzi. A barna és szürke minden árnyalata elfogadott a fajtában, sőt, a több színűség sem kizáró ok. Nagyon korán érő fajta, szaporasága 180–250%.

Fotó: American Nigerian Dwarf Dairy Goat Association

Amerikai „nigériai” törpe tejelő kecske

A fajta változó színű, sőt, több színű is lehet. Az elmúlt évtizedekben e törpeséget meghatározó gént szinte minden USA-ban tenyésztett kecskefajtába bevitték, de csak a tejfajták törpe változatai váltak népszerűvé. Tejtermelése testméretéhez képest kimagasló: 305 napos laktáció alatt 300–600 liter tejhozamra képes, 6,1% tejszír- és 4,4% fehérjetartalom mellett. Szaporasága 160–190%. A felnőtt bakok súlya 40–50 kg, míg az anyakécskék súlya 30–35 kg.

A SZŐRTERMELŐ KECSKEFAJTÁKBÓL

Angóra vagy mohair kecske

Az angóra kecske valódi elterjedése a XIII. században indult el Törökországból, és mára már az USA-ban is jelentős szerepet játszik. E kecske fő terméke a mohair (gyapjú), amelyet hosszú tincsekben növeszt. A gyapjútermelés jobb kihasználása céljából évente kétszer is nyírják az állatokat, és nyírásonként 1,5–3,5 kg 12–15 cm hosszú, 25–45 mikron finomságú mohairt nyernek. A fajta jó legelő, de érzékeny a belső parazitákra. A mohair alapvetően fehér, de sárga, fekete, barna, és szürke árnyalatban is megtalálható az állatok eltérő változatain. Az általános vélemény szerint a fajta nem tartozik a jó anyai tulajdonságokkal rendelkezők közé. A jól kezelt állományokban a szaporulat eléri a 100%-ot, de egyéb állományokban a választott szaporulat csak 60–70%. A felnőtt bakok 80–110 kg-ot is elérnek, míg az anyakecskék 30–50 kg súlyúak.

Angóra kecske színváltozataiból (fehér, szürke, barna, fekete)

Fotó: Scottish Cashmere Producers Association

Fotó: Sharon Chestnut – Cloudspan és Friends' Folly Farm, USA

Pygora kecske

A pygmy kecske szaporaságát és törpeségét, valamint az angóra mohair gyapjú termelési tulajdonságait kombinálták az USA-ban, és jött létre a pygora kecskefajta az 1980-as évek végén, aminek színváltozatai ennek megfelelően sokfélék.

Pygora kecske színvariációiból

Fotó: www.agraria.org

A PRÉM-KECSKE FAJTÁKBÓL

Garganica kecske

Régi, alacsony termelékenységű olasz fajta, amelynek jelentőségét a gidák kivételes minőségű és rendkívül drága gereznjája adja. Tejhozama mindössze 200–300 liter, 180 napos laktáció alatt. Szaporasága 120–140%. A felnőtt bakok súlya 55, az anyaké 35 kg.